

4 dopisy	<b>kultura</b>
6 zaostřeno	42 <b>Film:</b> POLITIKA A ČEŠI ULOVILI MEDVĚDA
8 diář	44 <b>Hudba:</b> CESTA VZHŮRU DOLŮ
<b>rozhovor</b>	45 <b>Hudba:</b> PŘÍBĚHY SLAVNÝCH PÍSNÍ, DÍL 105. ENJOY THE SILENCE
10 <b>Juraj Kukura:</b> VĚŘÍM NA FATÁLNÍ NÁHODY	46 <b>Kniha:</b> KREV NA STRÁNKÁCH
<b>téma</b>	47 <b>Výstavy:</b> VÍTEJTE V RÁJI
18 <b>Tma: nedostatkové zboží</b>	<b>osud</b>
	48 <b>Whitney Houstonová:</b> OSOBNÍ ZRÁDCE
<b>reportáž</b>	
24 <b>Sebevědomí přifouknout, ted!</b>	<b>seriál</b>
<b>fenomén</b>	54 <b>Toulky českou minulostí</b>
30 <b>Továrna na noční můry</b>	56 <b>svět v barvách</b>
	
<b>rozhovor</b>	58 <b>křížovka</b>
36 <b>Dina Šterbová:</b> NĚKAM VYLÉZT NEMÁ BÝT CÍL	<b>tv program</b>
	59 <b>Sedm tipů INSTINKTU</b>
<b>čtení na pokračování</b>	74 <b>Vyzvědačky století,</b> <b>V. P. Borovička</b>

## Vítězství nad tmou?

**S**větlý byt. Ta slova mě zbavovala rozumného úsudku od chvíle, kdy jsem se rozhodla konečně si pořídit vlastní bydlení. Když strávíte mládí v levných podnájmech, stěhování z jedné tmavé špeluňky do druhé, reagujete na vidinu světla jako můra na kahan. Už žádné pokoje, do kterých slunce přes okolní domy nepronikne, jak je rok dlouhý. Na pořízení domu s francouzskými okny jsem se ve škole asi špatně učila, ale byt, kde přežije i nějaká ta kytka, snad do smrti splatím.

Takže jakmile jsem v jednom inzerátu našla sousloví „světlý byt“ ve spojení s dalšími spouštěči fantazie žen ve středním věku (klid, zeleň a možnost změn dle přání) – byla jsem lapena. Ani hypotéka se sci-fi termínem splacení v roce 2034 nedokázala ztlumit nadšení z tolika oken v bytě a možnosti udělat v něm všechno světlé – stěny, podlahy, dveře, nábytek, budoucnost...

Při prvním probuzení ostrými slunečními paprsky jsem se v oslnivě bílé ložnici cítila jako čerstvě vyoraný krtek. A vyspat se v novém bytě nešlo ani v dalších dnech – všimli jste si, jak nedokonalá zařízení jsou oční víčka? Od východu slunce mi skrz ně pronikalo světlo až do mozku, spát v jediné místnosti bez oken (WC) nešlo, takže s blahodárným bezvědomím po nočních byl konec. Chodit spát večer dřív také nebylo řešení – obří reflektor ze stavby vedlejšího domu simuloval denní světlo nejen dělníkům.

Když si tak čtu zjištění českých vědců v tématu Tma: nedostatkové zboží, dívám se, že jsem neskončila v temném ústavu. Mě tehdy zachránily obyčejné žaluzie. Svět to ale s řešením světelného smogu tak jednoduché mít nebude. Jsme zvyklí utrácet za světlo. A nejvyšší cenu pak pro nás má – tma.

*Jana Víšková*

**Jana Víšková**  
ŠÉFREDAKTORKA

